

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриценка Олександра Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
25 серпня 2020 року
№ 173-2(I)/2020

Справа № 3-144/2020(354/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриценка Олександра Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гриценко О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій (за конституційною скаргою – частина перша) статті 55, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон).

Згідно з пунктом 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що слідчий суддя Шевченківського районного суду міста Києва ухвалою від 18 лютого 2020 року, яку Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду ухвалою від 28 квітня 2020 року залишила без змін, відмовив у відкритті провадження за скаргою на повідомлення про підозру Гриценку О.В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 255, частиною третьою статті 209 Кримінального кодексу України, оскільки відомості про кримінальне правопорушення були внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань 31 березня 2013 року, тобто до внесення Законом змін до Кримінального процесуального кодексу України.

Гриценко О.В. стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень Закону порушено „право на звернення до суду щодо оскарження

повідомлення про підозру, яке гарантоване частиною першою статті 55 Конституції України“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Гриценко О.В. не обґрунтував, в чому саме полягає неконституційність положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону, а фактично висловив незгоду з законодавчим регулюванням оскарження повідомлення про підозру, описав порушення, допущені, на його думку, прокурором при складанні і врученні повідомлення про підозру, навів власне бачення щодо вирішення питання зворотної дії в часі норм права, якими встановлено можливість оскарження на досудовому провадженні повідомлення слідчого, прокурора про підозру, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що

є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриценка Олександра Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**